

” S ø g,- s å s k a l I f i n d e ...”

- J e s u B j e r g p r æ d i k e n -

*” B e d, s å s k a l d e r g i v e s j e r s ø g, s å s k a l I f i n d e,
b a n k p å,- s å s k a l d e r l u k k e s o p f o r j e r.*

*T h i - e n h v e r, - s o m b e d e r, h a n f å r, o g
d e n, s o m s ø g e r, h a n f i n d e r, o g
d e n, s o m b a n k e r p å, f o r h a m
s k a l d e r l u k k e s o p ...”*

Matt. 7,7 . År 31. e.Kr

- m e n ...

M e n d u, n å r d u b e d e r ...

- så gå ind i dit Kammer og luk din Dør og
bed til din Fader, som ser i det skjulte,
og din Fader, som *er* i det skjulte, og
din Fader,- som *ser* i det skjulte,
 - skal *bønhøre* dig.

Matt. 6,6.

men ...

- *M e n n å r I b e d e r...*

- må I *ikke* bruge mange *Gentagelser*, som Hedningerne gør; Thi de mener, de bliver bøn hørt for deres mange Ord. Dem må I derfor ikke ligne; Thi jeres Fader ved,
- hvad I trænger til, *før* I beder ham.

Matt. 6, 7 .

Derfor...

Derfor skal I bede således:

” F a d e r v o r ...

Du som er i Himmelen ! Helliget være dit Navn,
komme dit Rige; ske din Vilje på Jorden, som
den sker i Himmelen; giv os i Dag vort dag-
lige Brød; og forlad os vor Skyld, som også
vi forlader vore Skyldnere; og led os ikke
ind i Fristelse, men fri os fra det onde.”

Matt. 6, 9.

- og...

Og der blev Kamp i Himmelen:

J E S U K R I S T I Å B E N B A R I N G

Åb.1,1.-12,7-9. - År. 69 e.Kr. - 38 år senere:

*Og jeg hørte en høj Røst i
Himmelen sige:*

*"Fra nu af er Frelsen og Kraften og Riget
vor GUDS og Magten hans Salvedes;*

KAMPEN I HIMMELEN ER VUNDET
GUDS ER RIGET OG MAGTEN
HANS SALVEDES.
(KRISTUS)

Thi *nedstyrtet* er vore Brødres
Anklager, som anklagede
Dem for vor GUD
Dag og Nat.

Åb. 12,10.

*Glæd jer derfor, I Himle,
og I, som bor i dem !*
Åb. 12,12.

Ve Jorden >

Ve Jorden og Havet !

Thi Djævelen er kommen ned
til Jer; hans Harme er stor,
fordi han ved, hans Tid
er kort." Åb.12,12.

Og Dragen vrededes på Kvinden og gik
bort for at føre Krig mod de andre af
hendes Slægt, dem, der *holder*:

GUDS BUD og *bevarer* JESU VIDNESBYRD.

Åb. 12, 17.

Og jeg (Johannes) så >

Og jeg så noget ligesom et Glarhav,
isprængt med Ild. Og jeg så dem, som
var gået *sejrende* ud af *Kampen* med
Dyret og dets Billede og dets Navns
Tal, stå ved Glarhavet med GUDS
Harper i deres Hænder. Og de sang
Moses GUDS Tjeners Sang, og

- LAMMETS SANG -

”Store og underfulde er dine
Gerninger,

HERRE VOR GUD, DU ALMÆGTIGE !

retfærdige og sande er dine Veje,

DU ER DE HELLIGES KONGE !

Hvem skulde ikke frygte dig, HERRE !
og prise Dit Navn ?

- THI DU ALENE ER HELLIG -

*Ja, alle Folkene skal komme og tilbede
for dit Åsyn, fordi dine retfærdige
Domme er blevet åbenbaret.”*

Åb. 15, 3-4.

- JESU KRISTI ÅBENBARING -

Åb. 1,1.

- Som GUD gav ham for at vise sine Tjenere,
hvad
der skal ske i en Hast. Og han sendte Bud ved
sin Engel og gav det til Kende i Billeder for
sin Tjener Johannes, som her vidner om:

- GUDS ORD -

og

- JESU KRISTI VIDNESBYRD -

- alt, hvad han selv har set.

Salig er den, som oplæser, og de, som hører

- PROFETIENS ORD -

og holder fast ved det, der er skrevet i den;

- THI TIDEN ER NÆR ! -

Åb. 1, 1-3.

APOSTELEN JOHANNES VIDNESBYRD

Åb. 1,7.

Se, i Skyerne kommer han, og alles Øjne
skal se ham, også deres, som har gennem-
stunget ham, og alle Jordens Stammer
skal jamre ved hans Komme.

J a, - A m e n.

” J E G E R A L F A o g O M E G A ”

S i g e r

- G U D H E R R E N -

H a n, S o m E R, O g S o m V A R

O g S o m K O M M E R

- D E N A L M Æ G T I G E -

Åb. 1,8.

APOSTELEN JOHANNES VIDNESBYRD

Åb. 1,9. -18. - 69 e.Kr.

Jeg, Johannes jeres Broder, som er
fælles med jer om Trængselen og
Kongedømmet (Guds Rige) og Ud-
holdenheden i JESUS, jeg var på den
Ø, som hedder Patmos, for GUDS
ORDS og JESU Vidnesbyrds Skyld.

På HERRENS DAG kom jeg under
Åndens Magt, og jeg hørte bag mig
en stærk Røst som Lyden af en Ba-
sun, og den sagde:

”Hvad du ser, skriv det i en Bog, og
send det til de syv Menigheder.”

Og jeg vendte mig om for at se,
hvad det var for en Røst, der
talte med mig; og da jeg vendte mig
om, så jeg syv Guldlysestager
og midt imellem Lysestagerne én,
som lignede en MENNESKESØN,
klædt i fodsid Kjortel og ,med et
Guldbælte om Brystet.

Åb. 1, 14 – 17.

Hans Hoved og Hår var hvidt
 som hvid Uld, som Sne, og
 hans Øjne som flammende
 Ild;

Og hans Fødder lignede skin-
 nende Malm, når den gløder i
 Ovnene, og hans Røst var som
 mange Vandes Brusen;

i sin højre Hånd havde han syv
 Stjerner, og af hans Mund
 udgik et tveægget, skarpt Sværd,
 og hans Udseende var som
 Solen, når den skinner i
 sin Kraft.

Og da jeg så ham, faldt jeg som død
 ned for hans Fødder; Og han lagde
 sin højre Hånd på mig og sagde:

JESU KRISTI VIDNESBYRD

ÅB. 1, 18.

”Frygt ikke! JEG ER - den første
og den sidste og den,
som lever;

- JEG VAR død -

men se,

- JEG LEVER -

i Evighedernes Evigheder, og

- JEG HAR -

DØDEN og DØDSRIGETS NØGLER.

Så skriv da ned, hvad du har set,
både det, som ER, og det,
som siden SKAL SKE.

Åb. 1,19.

D Å B S B E F A L I N G E N

Matt. 28, 19:

” Gå derfor hen og gør alle Folkeslag til
mine Disciple, idet I *døber* dem
i *mit Navn*, -

Ap. 2,38. - Apostlene - Ap. 10,48.

- og idet I lærer dem at holde alt det,
som *jeg* har *befalet* jer.

J E S U S B E F A L I N G E R

Matt. 5 .e –6.e –7:e Kapitel

” Thi jeg har ikke talt af mig selv; men
Faderen, som har sendt mig, Han
har givet mig Befaling om,
hvad jeg skal sige, og
hvad jeg skal tale;

Joh. 12, 49.

Og jeg ved, at -

HANS BEFALING ER EVIGT LIV.

” Derfor, hvad jeg taler, taler jeg således,
som Faderen har sagt mig.”

Joh. 12,50.

Og se, - JEG ER - med jer

Alle Dage

indtil

- VERDENS ENDE -

Matt. 28,20.

EN NY BEFALING

Joh. 13, 34.

En ny Befaling giver Jeg jer, at I skal elske
hverandre: ligesom Jeg har elsket jer,
skal også I elske hverandre.

Derpå skal alle kende, at I er mine Disciple,
om I har indbyrdes Kærlighed.

”Den, som har mine Befalinger og holder dem,
han er den, som elsker mig; og den, som
elsker mig, skal elskes af min Fader,
og Jeg skal elske ham og -
åbenbare mig for ham.”

Joh. 14, 21.

TALSMANDEN HELLIGÅNDEN

Joh. 14,23-28.

”Om nogen elsker mig, vil han holde fast ved mit Ord, og min Fader skal elske ham, og vi skal komme til ham og tage Bolig hos ham.

Men Talsmanden Helligånden, som Faderen vil sende i mit Navn, han skal lære jer alle Ting og minde jer om alt, hvad Jeg har sagt jer.

MIN FRED GIVER JEG JER

Fred efterlader Jeg jer, min Fred giver Jeg jer;
Jeg giver jer ikke, som Verden giver.

Jeres Hjerte forfærdes ikke
og være ikke modløst !

I hørte, at Jeg sagde til jer: ”Jeg går bort, og Jeg kommer til jer igen. `Hvis I elskede mig, vilde I glæde jer over, at Jeg går til Faderen;

- THI FADEREN ER STØRRE END JEG –

APOSTLENES GERNINGER

1 Kapitel - 33 e.Kr.

I mit første Skrift fortalte jeg (Luk.1,3.) dig, Teofilus, om alt, hvad **Jesus** gjorde og lærte fra Begyndelsen af og indtil den Dag, da Han blev optaget, efter at Han ved Helligånden havde givet sine Befalinger til Apostlene, som Han havde udvalgt sig.

3 For dem havde Han også, efter sin Lidelse, med mange Beviser fremstillet sig som den levende, idet Han viste sig for dem i *fyrretyve Dage* og talte om, hvad der hører GUDS Rige til. Og engang, da Han holdt Måltid sammen med dem, bød Han dem ikke at vige fra Jerusalem, men oppebie det, som ”I, har hørt mig tale om.”

”Thi Johannes døbte med Vand; men I skal om ikke mange Dage døbes med Helligånden.”

Ap.G.1,5.

K R I S T I H I M M E L F A R T

Ap.G. 1,1-11. - 33.e.Kr.

6 Medens de nu var samlede, spurgte de Ham og sagde:
 "Herre ! er Tiden nu kommet, da du vil genoprette
Kongeriget for Israel ? " (eng. kingdom)

Da svarede Han dem:

"Det tilkommer ikke jer at kende Tider eller
 Timer, som Faderen har fastsat af egen Magt.

Men når Helligånden kommer over jer, skal I få
 Kraft, og I skal være mine Vidner, både i
 Jerusalem og hele Judæa og Samaria,
 ja, indtil Jordens Ende."

9 Og da Han havde sagt dette, **løftedes Han op**, medens
 de så derpå, og en Sky tog Ham bort fra deres Øjne.

Som de nu stirrede op imod Himmelen, medens Han fo'r
 bort, se, da stod der hos dem to Mænd i hvide Klæder, og
 de sagde: "I galilæiske Mænd, hvorfor står I og ser op
 imod Himmelen ? Denne **Jesus**, som er optaget fra jer til
 Himmelen, Han skal **komme igen** på samme Måde,
 som I har set Ham fare til Himmelen."

12 Derefter vendte de tilbage til Jerusalem fra det Bjerg,
 som hedder Oliebjerget og ligger nær ved Jerusalem,
 en Sabbatsvej derfra.

- 10 Dage senere -

HELLIGÅNDENS UDGYDELSE

Pinsedagen 33 e.Kr.

Ap.G. 2, 1-31.

Apostelen Simon Peters Tale

Ap.G. 2, 32- 47.

”Denne JESUS har GUD ladet opstå,
derom er VI- alle VIDNER.”

Efter at Han ved GUDS højre Hånd er ophøjet
og af Faderen har fået Helligånden, som var for-
jættet os, har Han udgydt den, således som I bå-
de ser og hører.

36 Så skal da hele Israels Hus vide for vist, at
den Jesus, som *I korsfæstede*, ham har GUD
gjort både til Herre og Kristus.”

Da de hørte dette, stak det dem i Hjertet, og de
sagde til Peter og de øvrige Apostle:
”Brødre ! hvad skal vi gøre ? ”

DEN FØRSTE DÅBS HANDLING

I JESU NAVN !

Ap.G. 2, 38-47.

Peter sagde til dem: ”*Omvend jer* og lad jer
døbe hver især i JESU KRISTI NAVN
til jeres Synders Forladelse, så skal
I få HELLIGÅNDEN som GAVE.”

De, som nu tog imod hans Ord, blev døbt; og på den Dag
blev der føjet omtrent tre Tusinde Sjæle til.

FÆLLESSKABET

Og de holdt fast ved Apostlenes Lære og ved
Fællesskabet, ved Brødsbrydelsen og Bønnerne.

Og der kom Frygt over enhver Sjæl, og der skete mange
Undere og Tegn ved Apostlene. Og alle de, som kom
til Troen, holdt sig sammen og havde alle Ting fæl-
les; de solgte tit Ejendom og Gods og delte det ud
iblandt alle, efter hvad enhver trængte til.

Ap.G. 2, 44.

A P O S T L E N E S L Æ R E

Ap.G. 4, 1-37.

Medens de talte til Folket, kom Præsterne og Anføreren for Tempelvagten og Saddukæerne over dem, da de tog dem det ilde op, at de **lærte** Folket og I JESUS forkyndte Opstandelsen fra de døde. 3 Og de lagde Hånd på dem og satte dem i Forvaring til næste Dag;

4 Men mange af dem, som havde hørt **Ordet**, kom til Tro og Tallet på Mændene nåede op på omtrent fem Tusinde. Dagen derefter skete det, at deres Rådsherrer og Ældste og Skriftkloge trådte sammen i Jerusalem.

7 Og de lod dem føre frem i Forsamlingen og spurgte:

”Med hvilken Magt eller i hvilket Navn har I gjort dette ?”

8 Fyldt af **Helligånden** svarede Peter dem da:

”... så skal alle I og hele Israels Folk vide, at det er ved Navnet JESUS KRISTUS fra Nazaret, Ham hvem I korsfæstede, men som GUD har opvakt fra de døde- det er ved Hans NAVN, at Manden her står rask for jeres Øjne. ”

11 ” Denne JESUS ER ´STENEN, som blev agtet for intet´ af jer Bygmestre, men som *er* blevet *Hovedhjørnesten*´.

PETER OG JOHANNES VIDNER FOR RÅDET

Ap.G.4,12-33.

Og der er *ikke* Frelse i nogen anden; thi der er *ikke* under Himmelen givet Mennesker noget *andet* Navn, hvorved vi kan frelses.”

13 Men da de så Peters og Johannes´Frimodighed og kunde mærke at de var ulærde Mænd og Lægfolk, undrede de sig, men så kendte de dem igen og huskede, at de havde været sammen med Jesus.

17 ” Men for at det ikke skal komme videre ud iblandt Folket, så lad os true dem til ikke mere at tale til noget Menneske i dette Navn.”

19 Men Peter og Johannes svarede og sagde til dem:

”Døm selv, om det i GUDS Øjne er ret at lyde jer mere end GUD, for *vi* kan ikke lade være at tale om det, vi har *set og hørt*.”

Og med stor Kraft aflagde Apostlene Vidnesbyrdet om Herren JESU Opstandelse, og alle havde de stor Yndest hos Folket.

Ap.G.4, 33.

APOSTLENE STILLES IGEN FOR RÅDET

Ap.G. 5,12-42.

25 Da kom er en og meldte: "Se, de Mænd, som I satte i Fængsel, står i Helligdommen og lærer Folket."

Så gik Anføreren sammen med Tjenerne hen og hentede dem, dog ikke med Magt, thi de var bange for, at de skulde blive stenet af Folket. Og da de have hentet dem førte de dem frem for Rådet. Og Ypperstepræsten forhørte dem og sagde: 28 "Vi har jo udtrykkelig forbudt jer at lære i dette Navn, og se, nu har I fyldt Jerusalem med jeres Lære og vil bringe dette Menneskes Blod over os !"

29 Da svarede Peter og de andre Apostle og sagde:

"Man bør adlyde GUD mere end Mennesker.

Vore Fædres GUD har opvakt JESUS, som I tog af Dage ved at hænge ham på et Træ. Ham har GUD med sin højre Hånd ophøjet til HERRE og FRELSER for at give Israel Omvendelse og Syndernes Forladelse.

32 Og Vidner om disse Ting er vi og Helligånden, som GUD har givet dem, der adlyder ham."

42 Og de holdt ikke op med hver Dag at lære i Helligdommen og i Hjemmene og at forkynde Evangeliet om, at:

- JESUS ER KRISTUS -

STEFANUS ANKLAGES FOR RÅDET

Ap.G. 6,7-15.

Og GUDS ORD havde Fremgang, og Disciplenes Tal voksede meget i Jerusalem; og en Mængde af Præsterne adlød Troen. Stefanus, der var fuld af Nåde og Kraft, gjorde store Undere og Tegn blandt Folket. Da stod nogle frem af den Synagoge ... - og de indlod sig i ORDSTRID med Stefanus.

10 Men de kunde ikke modstå den Visdom
og den Ånd, hvormed han talte.

11 Da traf de hemmelig Aftale med nogle Mænd, om at de skulde sige: "Vi har hørt ham tale bespottelige Ord imod Moses og imod GUD." Således ophidsede de Folket og de Ældste og de Skriftkloge, og de overfaldt ham og slæbte ham med sig og bragte ham for Rådet; og de førte falske Vidder, som sagde: "Den Mand taler stadig imod dette hellige Sted og imod Loven. Thi var hørt ham sige: Denne JESUS fra NAZARET skal nedbryde dette Sted og forandre de Skikke, som Moses har overleveret os."

15 Og alle de, som sad i Rådet, stirrede på ham, og hans Ansigt var, for dem at se, som en ENGELS Ansigt.

STEFANUS' FORSVARSTALE

Ap.G. 7, 1-53.

Men Ypperstepræsten spurgte: "Forholder
dette sig således?"

Stefanus viser, at GUDS Nærværelse ikke er bundet til
Templet og minder om Jødefolkets Genstridighed
mod Moses og Profeterne.

STEFANUS MARTYRDØD

Ap.G. 7,54 –60.

Da de hørte dette, blev de forbitrede
i deres Hjerter og skar Tænder.

Men opfyldt af HELLIGÅNDEN stirrede han op imod
Himmelen og så GUDS HERLIGHED og JESUS
stående ved GUDS højre Hånd. Og hans sagde:

” Se, jeg skuer Himlene åbne og
Menneskesønnen stående
ved GUDS højre Hånd.”

57 Da skreg de med høj Røst og holdt sig for Ørene og
stormede alle som én ind på ham; og de *slæbte* ham
uden for Byen og *stenede* ham. og Vidnerne lagde
deres Klæder ved Fødderne af en ung Mand,
som hed *Saulus*.

Så stenede de Stefanus, medens han bad og sagde:

” HERRE JESUS, tag imod min Ånd !”

Og han faldt på Knæ og råbte med høj Røst:

”Herre, tilregn dem ikke denne Synd !”

Og da han havde sagt dette, sov han hen.

SAULS OMVENDELSE

Ap.G. 9, 1-19.

1 Men Saulus, der stadig fnyste med Trusel og Mord imod Herrens Disciple, gik til Ypperstepræsten og bad om at få Breve til Synagogerne i Damaskus, for at han, hvis han fandt nogen, Mænd eller Kvinder, som holdt sig til "Vejen", da kunde føre dem bundne til Jerusalem.

3 Men det skete, da han var undervejs og nærmede sig til Damaskus, at et Lys fra Himmelen pludselig strålede om ham. **Og han faldt til Jorden og hørte en Røst, som sagde til ham:**

"Saul ! Saul ! hvorfor forfølger du mig ?"

5 Han sagde: "Hvem er du Herre ?"

Han svarede: " JEG ER JESUS, som du forfølger.

Men stå op og gå ind i Byen, så skal det blive sagt dig, hvad du bør gøre."

7 Hans Rejsefæller stod målløse, da de nok hørte Røsten, men ikke så nogen. Og Saulus rejste sig op fra Jorden; men da han åbnede sine Øjne, kunde han ikke se. De ledede ham så ved Hånden og førte ham ind i Damaskus.

Og i tre Dage kunde han ikke se, og han hverken spiste eller drak.

D A M A S K U S

Ap.G. 9,10-25.

I Damaskus var der en Discipel ved Navn Ananias;
til ham sagde Herren i et Syn:

” Ananias ! ”

Og Han svarede: ”Se, her er jeg, Herre !”

Og Herren sagde til ham:

”Stå op, gå hen i den Gade, som kaldes den lige,
og spørg i Judas´ Hus efter en ved Navn Saulus
fra Tarsus: thi se, han beder. Og han har i et
Syn set en Mand ved Navn Ananias komme
ind og lægge Hænderne på ham, for at han
skulde få sit Syn igen.”

13 Men Ananias svarede:

”Herre ! jeg har hørt af mange om den Mand,
hvor meget ondt han har gjort dine hellige i
Jerusalem. Og her har han Fuldmagt fra
Ypperstepræsterne til at *fængsle alle*
dem, som påkalder dit Navn.”

SAULS UDVÆLGELSE

Ap.G. 9,15 –25.

Men Herren sagde til Ananias:

”Gå ! thi denne Mand er mit Redskab, som jeg har udvalgt mig til at bære mit Navn frem både for Hedninger og Konger og Israels Børn; og jeg vil vise ham, hvor meget han skal lide for mit Navns Skyld.”

17 Så gik Ananias derhen, og da han kom ind i Huset, lagde han Hænderne på ham og sagde:

”Broder Saul ! det er Herren, som har sendt mig, JESUS, der viste sig for dig på Vejen, du kom ad, for at du skal få dit Syn igen og blive fyldt med HELLIGÅNDEN.”

18 Og straks faldt der ligesom Skæl fra hans Øjne, og han fik sit Syn igen, **og han stod op og blev døbt.**

Han blev nogle Dage hos Disciplene i Damaskus. Og straks begyndte han i Synagogerne at prædike om:

- JESUS, AT HAN ER GUDS SØN -

FLUGTEN FRA DAMASKUS

Ap.G.9,21-26.

Og alle, som hørte det, var ude af sig selv af Forundring og sagde:

”Er det ikke ham, som i Jerusalem søgte at udrydde dem, der påkalder dette Navn? Og var han ikke kommen hertil for at føre dem bundne til Ypperstepræsterne?”

22 Men Saulus voksede i Kraft og **gendrev Jøderne**, som boede i Damaskus, **idet han beviste at:**

- JESUS ER KRISTUS -

23 Men da en rum Tid var gået, holdt Jøderne Rådslagning om at slå ham ihjel; men Saulus fik at vide, at de efterstræbte ham. Da de nu endogså holdt Vagt ved Portene både Dag og Nat for at få ham slået ihjel, tog hans Disciple ham ved Nattetid og fik ham ud gennem Muren ved at fire ham ned i en Kurv.

26 Da han siden kom til Jerusalem, gjorde han Forsøg på at slutte sig til Disciplene; **men** de frygtede alle for ham, da de ikke troede på, at han var en Discipel. //

BARNABAS TAGER SIG AF SAULUS

Ap. G. 9, 27-28.

Men Barnabas tog sig af ham og førte ham til Apostlene og fortalte dem, hvordan han på Vejen havde **set** Herren, som havde **talt** til ham, og hvordan han i Damaskus havde **vidnet** frimodigt i **Jesu Navn**.

Så gik han ind og ud hos dem i Jerusalem
og vidnede frimodigt i Herrens Navn.

Og han talte og strede med de græsktalende Jøder dér; og de forsøgte at slå ham ihjel. Men da Brødrene fik dette at vide, førte de ham ned til Kæsarea og sendte ham derfra videre til Tarsus.

DISCIPLENE KALDES KRISTNE FØRST I ANTIOKIA

Ap.G. 11,25-26.

Barnabas drog til Tarsus for at opsøge Saulus; og da han havde truffet ham, tog han ham med til Antiokia. Og det skete, at de et helt År igennem færdedes sammen i Menigheden og underviste en talrig Skare. Og det var i Antiokia, at Disciplene *først* fik Navnet *Kristne*.

Medens de nu holdt Gudstjeneste og fastede,
sagde **Helligånden**:

” Udtag mig Barnabas og Saulus til denne
Gerning, Jeg har kaldet dem til.”

Ap.G. 13, 2-4.

Så fastede de og bad og lagde Hænderne på dem og lod dem drage af Sted. Da de således var udsendt af Helligånden, drog de ned til Seleukia og **sejlede** derfra til **Kypern**.

**DE ORTODOKSE JØDER FORKASTER
EVANGELIET, MEN HEDNINGERNE
TAGER IMOD DET**

Apg. 13, 5- **45** –51.

Paulus Tale i Synagogen i Antiokia

- 14 Men selv drog de videre fra Perge og kom til Antiokia i Pisidien. Og på Sabbatsdagen gik de ind og satte sig i Synagogen. Efter at Loven og Profeterne var oplæst, sendte Synagogeforstanderne Bud til dem og lod sige: "Brødre ! har I et Formaningsord til Folket, så sig frem !"
- 16 Da stod Paulus op og slog til Lyd med Hånden og sagde: " Israelitiske Mænd og I andre, som frygter GUD, hør på mig !
- 17 Dette Folks GUD, Israels GUD, udvalgte vore Fædre og gjorde Folket stort i Udlændigheden i Egyptens Land og førte dem siden ud derfra med løftet Arm.
- 18 Og omtrent fyrretyve År fandt han sig i deres Færd i ørkenen.
- 19 Og han udryddede syv Folk i Kana´ans Land, Og deres Land fordelte han iblandt dem.
- 20 Derefter, i omtrent fire Hundrede og halvtredsinds-
21 tyve År, gav han dem Dommere indtil
Profeten Samuel.

- 22 Derpå bad de om en Konge, og GUD gav dem Saul, Kis' Søn, en Mand af Benjamins Stamme, i fyrretyve År. Og da han havde fjernet ham, satte han **David** til Konge over dem. Ham gav han også det Vidnesbyrd: "Jeg har fundet David, Isajs Søn, en Mand efter mit Hjerte; han skal gøre min Vilje. I alle Ting"
- 23 Af hans Slægt lod GUD, således som han havde forjætted, en FRELSE fremstå for Israel- der er JESUS.
- 38 Så skal I da vide Brødre, at ved ham forkyndes jer
- SYNDERNES FORLADELSE -
- 39 –og ved ham bliver **enhver**, der tror, retfærdiggjort fra alt det, som I ikke ved Mose Lov kunde blive retfærdiggjort fra.
- 48 Da Hedningerne hørte dette, blev de **glade** og priste HERRENS ORD, og de kom til Troen, så mange, som var bestemt til evigt Liv.
- 49 Og HERRENS ORD udbredtes over hele Egnen.
- 50 Men Jøderne ophidsede de fornemme gudfrygtige Kvinder og de første Mænd i Byen; og de rejste en **Forfølgelse** mod Paulus og Barnabas og fik dem jaget bort fra deres Enemærker.
- 51 Så rystede de Støvet af deres Fødder imod dem og drog til Ikonium.
- 52 Men **Disciplene** fyldtes af **Glæde**
og af **Helligånd**.

HELLIGÅNDENS VIDNESBYRD

Ap.G. 20, 23.

”Kun ved jeg, at HELLIGÅNDEN i den ene By
efter den anden - VIDNER - for mig ...”

THI HELLIGÅNDEN OG PROFETIENS ÅND

ER

JESU VIDNESBYRD

”Men når Helligånden kommer over jer,
skal I få Kraft; - og I skal være
mine Vidner ”... Ap.G. 1,8.

” Jeg er din Medtjener og dine Brødrer,
som bevarer Jesu Vidnesbyrd ”

GUD SKAL DU TILBEDE !

THI

JESU VIDNESBYRD ER PROFETIENS ÅND

Åb. 19,10.

PAULUS AFSKED

Ap.G. 20.Kap.

”Og nu overgiver jeg jer til:

G U D O G H A N S N Å D E S O R D

Som formår at opbygge jer og at give
jer Arven iblandt alle de helligede.”

Matt. 7,7. Ap.G. 17,11. Ap.G. 20,32.
